

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . . 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην διηγήτορον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Ἡ Εὐρώπη εἶναι ὑπαίτιος τῶν ἐν Ρωμανίᾳ φρικαλεοτήτων). — Θράκη (Οἱ ἐκ Βουλγαρίας πρόσφυγες ἐν Ἀδριανουπόλει. Τὰ ἐν Σαράντῃ Ἐκκλησίαις ἐκτεροῦν). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ (Διάλεξις τοῦ κ. Λεοιάμ). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 14 Μαρτίου 1907

Δὲν συγκινούμεθα οὐδὲ τὸ παράπαν διὰ τὰ δάκρυα τῆς ὀργῆς καὶ τοὺς γογγυσμούς τῆς ἀναγκαστικῆς, οὗς ἀκούομεν τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκ Βιέννης, διότι δὲν πιστεύομεν τὰς νῦν τὸ πρῶτον ἐκπεπονημένους ἐκεῖθεν ἀρὰς κατὰ τῶν Ρωμάνων. Ὁ πεπολιτισμένος οὗτος λαὸς εἶναι καὶ νῦν, ὅτε σφάζει τοὺς Ἑβραίους, πυρπολεῖ τὰ κτήματά των, ἀτιμάζει γυναῖκας καὶ παρθένους, λεηλατεῖ τὰς ἀγορικίας των, κλέπτει τὰ χρήματά των, τὸσον ἡμέρας καὶ πεπολιτισμένος, τὸσον πολιτικῶς εὐσυνείητος καὶ ὠργανωμένος, ὅσον ἦτο, ὅτε κατήγγειλε τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας, ἃς δι' ἰδίον νόμον καὶ συμβάσεων ἀνεγνώριζεν, ὅτε ἐξώριζεν ἀθρώπους τοὺς Ἑλληνας, ὅτε ἀποκτείνει ἐν μέσῳ ὁδῷ καὶ πλήρει μεσημβρίας ἐφόνευε προύχοντας Ἑλληνας ἢ ὑβρίζει τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ συνερχόμενος εἰς συλλαλητήρια προσπηλάκιζε Βασιλέα καὶ Πατριάρχην καὶ πᾶν ὅσον καὶ ἱερὸν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἡ μοῖρα ἐπερύλασεν ἡμῖν τελευταῖοι νὰ χειροκροτήσωμεν τὰς ἀνδραγαθίας τῶν Ρωμάνων καὶ τελευταῖοι, ἐλπίζομεν εἰς τὸν θεόν, θὰ ἐπικροτήσωμεν νέους βουλγαρικοὺς ἄθλους. Διότι ὅσῳ ἡ βλάβη τῆς ἀνάστασης καὶ παντοκράτειρα τοῦ δικαίου δύναμις θὰ ἐπιφανῇ ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ λάμψει πρὸς τοὺς ἐκ γενετῆς ἢ ἐξ ἐθελουσίας τυφλοὺς καὶ θὰ ἴδωσιν οὗτοι, ὅτι τὰ κράτη δὲν δημιουργοῦσι τὸσον εὐκόλως ἔθνη, ὅτι δυσχερῆστατον εἶναι διὰ τεχνικῶν μέσων, ὅσον εἶναι ἡ ὀργάνωσις κράτους, ὅλῳ σύγκλυδες ἀσύνδετοι διὰ τῶν ἡθικῶν ἐλατηρίων, οἷα γενεῇ ἢ οἰκογένειᾳ καὶ ἐκτρέφει ὁ πολιτισμὸς, δὲν δημιουργοῦνται ἔθνη ἐκεῖ ὅπου μόνον τύχη εὐρέθησαν συνοικοῦντες σαρπητοὶ πᾶνσπερμιοι.

Ἐπὶ πολὺ τὰ ὀνόματα δὲν κατορθοῦσι νὰ τηρήσωσι κεκαλυμμένα τὰ πράγματα. Οἱ κληρονόμοι, οἱ διάδοχοι, οἱ ἀπόγονοι τῶν πεπολιτισμένων λεγεώνων τοῦ Τραϊανῶ, ὡς φιλαρέσκως καὶ αὐθαίρετως ἐκάλεσαν ἑαυτοὺς οἱ λεγόμενοι Ρωμάνοι, ἀφῆκαν ἀβάπτιστον τὴν ψυχὴν τῶν καὶ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ πανσπερμιου μίγματος Ἀδίων, Πατρινικῶν, Δακῶν, Σκυθῶν, Τατάρων, Βουλγάρων, ὅλων ἐκείνων τῶν δαιμόνων, οὗς ἀπέλυσε ἡ μεσαιωνικὴ βαρβαρότης κατὰ τῆς ἡμέρας, πεπολιτισμένης, ἀνθρώπου ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς, ἐν ἀπέλειπε κοινὸν γνῶρισμα, τῶν ὁρέξεων ἢ κτηνωδία, καὶ μία κοινὴ τάσις, ἡ ἀγρία τῶν ἀλλοτρίων καταφρόνησις, ἡ ἀρταγὴ, ἡ ἀτιμία ἀνθρώπου δικαιοσύνης καὶ δικαίου, ὁ κορεσμὸς τῶν ἐνοστίκων, ἐφ' οἷς ἡ πολιτικὴ ἀνθρωπότης αἰσθανομένη κατασχύνην διὰ μυρίων ἀνάνων πειράται νὰ ἐξαλειφῇ.

Θωπευθέν, ὡς δὲν ἦτο ἄξιον, παραθαρρυνθέν δι' ἐπαίνων, οὗς οἱ ἐν Βιέννῃ ἐνεπνέοντο ἐκ τῶν δελτίων τῶν χρηματιστηρίων, ὠρῶν τῶν τρομερῶν τῶν Κτήνος, ὁ λαὸς τοῦ Καρόλου, καὶ ἐν τῇ ἀγρίᾳ ἀλλοπροσύνῃ, ἣν ἐμβάλλει τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης ὁ οἶστρος, λακτίζει καὶ ποδοπατεῖ ἀδιακρίτως φίλους καὶ ἐχθρούς, κατηγόρους καὶ ἐπαινήτας καὶ κύρια νῦν θύματα τοῦ εἶναι ὁμόφυλοι τῶν ὑπὲρ τῶν Ρωμάνων διθυραμβοποιῶν τοῦ ἐν Βιέννῃ τύπου.

Ἀναμένομεν νὰ ἔλθῃ, καὶ θὰ ἔλθῃ, ἡ σειρά των καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ. Διότι ὁμόφυλοι εἶναι καὶ οἱ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ Ἰστρου διότι κοινὰ εἶναι τὰ αἰτία τῆς δημιουργίας ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν τούτων, τῆς τύχης εὐνοίας, προστασίας ἀλλότριαι, κοινὰ τὰ ἐνοστικά, ἀτεκνοῦς τῆς καταγωγῆς οὐσῆς κατὰ τὸ πλεῖ-

στον, κοινὴ ἢ ἐν αὐτοῖς ἀπουσία τῶν ἀγαθῶν καρπῶν μακραιωνος πολιτισμοῦ καὶ παιδείας, οἷα ἡ οἰκογενειακὴ τιμὴ καὶ οἰκογενειακὴ ἀποσίωσις, οἷα ἡ πρὸς τὸ θεῖον εὐλάβεια καὶ τὸ πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δικαίον σέβας, οἷα ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ φιλαλήθεια.

Ἀναμένομεν οἱ ὀλοφυρτοὶ τῆς καιομένης Ἀρχαίας νὰ εὗρωσι τὴν ἀντήχησιν των εἰς τοὺς γόους καὶ τὰς ἀρὰς τῶν ἀπελαυνόμενων ἐκ Βουλγαρίας Εὐρωπαίων, χριστιανῶν ἢ Ἑβραίων. Οὐδ' εἶναι ἀπλὴ τοῦτο καὶ εἰς ἀνάνδρους ἀρμόζοντα χαίρεκακία, διότι τοιαύτης χαίρεκακίας εἴμεθα ξένοι οἱ Ἕλληνες, διότι εἰς τοὺς Ἑβραίους ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι παρέσχομεν πλήρη ἰσοπολιτείαν, ἰσονομίαν, ἰσηγορίαν, κατεπνέζομεν δ' αἰετοῖς ἐν αἵματι ἀδελφικῇ καὶ τὴν ἐλαχίστην παρεκτροπὴν κατ' αὐτῶν καὶ οἱ ἄγριοι οὕτε ὡς ἰδιαιτήτας φοβούμενται τοὺς Ἑβραίους, οὕτε ὡς ἐμπόρους. Ἀλλ' εἶναι κραυγὴ ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆς δικαιοσύνης, ἣς θριαμβικόν τὸ ἄρμα σύρεται πρὸ τῆς πεπολιτισμένης Δύσεως ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῆς βλαχικῆς ἀγριότητος.

Διότι θρέμματα τῆς αἰσχροῦς ὀλοφροσύνης τῆς Δύσεως εἶναι οἱ Βούλγαροι καὶ Ρωμάνοι διότι περὶ τὴν ποταπὴν τῆς ὕλης λατρείαν ἀσχολούμενη ἡ Δύσις ἐξήντησε λελογισμένους τοὺς θαυμασμούς της πρὸς τὰ λαμπροκόσμητα θηρία καὶ παρώτρυνεν αὐτὰ πρὸς τὰ σημερινὰ αἰσχή, ὅταν χωρίζομεν ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης μονοῦ ἐκἀγγάζε γελῶσα, ὅτε ἡμεῖς ἐσπαρσάσμεθα ἀνάνδρους ἐν ταῖς ἀγυαῖς τοῦ Γαλαζίου καὶ τῆς Βραβίας, τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τοῦ Γεωργίου, τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ τῆς Στενιμάχου, τοῦ Πύργου καὶ τῆς Ἀρχαίας.

Πληρώνει νῦν ἡ Εὐρώπη τὰ τέλη τῆς ἀναληγίας της καὶ τὸ αἶσχος διὰ τὰ διαδραματιζόμενα ἐν Ρωμανίᾳ πολὺ μᾶλλον εἰς αὐτὴν ἀνήκει ἢ εἰς τὰς οἰστροληταυμένας ἐπὶ τὸν φόνον, τοὺς ἐμπρησμούς, τὰς ἀτιμώσεις ἀγέλας τῶν Βλάχων εἰλώτων τῆς χθῆς, ἀγρίων κατακτητῶν ξένης περιουσίας σημερον, κτηνωδῶν ἐπιδρομέων κατὰ τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας, ὡς ἐγκοκολασμένοι εἰς τὸ μέτωπον τῆς Εὐρώπης μᾶλλον ἢ τῆς Βουλγαρίας εἶναι τὸ στίγμα τῶν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Κρούμου διαπραττομένων.

ΘΡΑΚΗ

Οἱ πρόσφυγες καὶ ἡ διωγμὸς τῶν Τούρκων. — Ποταπὴ διωγμὸς ἐνίων τῶν ἡμετέρων ἐν Σαράντῃ Ἐκκλησίαις. — Κοινοὶ καὶ ξενομανεῖς Ἑλληνοὶ τῆς πόλεως ταύτης.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀδριανουπόλεως: «Καθ' ἑκατοντάδας διέρχονται διὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμανίας πρόσφυγες διευθυνόμενοι περιχερῆς αὐτοῖς πρὸς ἐγκατάστασιν. ῥωμαῖοι καὶ εὐσταθεῖς τὸ σῶμα, γλυκεῖς δὲ τὴν φυσιογνωμίαν ἀποφεύγοντες πᾶσαν περιαντολογίαν ἐπὶ ταῖς θυσίαις εἰς ἃς ὑποβάλλονται χάριν τῆς εὐγενεστάτης τῶν ἰδεῶν, ἃς ποτε ἐλάτρευεν ἡ ἀνθρωπότης, ἐναγωνίως δὲ μόνον προσβλέπουσι εἰς τὸν παρήγορον ἰστέρα τῆς μεγάλῃς Μητρὸς καὶ μία μόνῃ θερμῇ εὐχῇ ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ χεῖλη των νέων αὐτῶν Παργίων ἀνὰ πατρίδων ὅτι ἑλληνικά». — Εἶναι τῷ νυν ἄξιον τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ τῶν εὐλογοῦντων συμπαθειῶν παντός ὅστις ἐλυσχολόγησεν ἐπὶ τῆς δακτύλου ὁδῆς, ἣν ἀπεργάζεται ἐπὶ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν καὶ δὴ τὴν τοῦ ἀγρότου ὁ διὰ παντός χωρισμὸς ἀπὸ τῆς ἐρᾶς πατρίδος ἐστὶς παρὰ τὴν ὁποῖαν ἀνάγει χρυσάφι ἐλπίδες: ὠνευροπολήθησαν καὶ τὸσαι ἀνάνηδες ἀπὸ τῆς παιδείας: τοὺς ἀνθρώπων ἡλικίας συγκεντρώνονται ἢ συνκίθονται ὅμως τῶν προστριβομένων ἀδικημάτων εἰς τὴν Μεγάλῃν Πατρίδα κατῆλθον τῶν ἀδελφάντων ἄλλως τούτων δεσφῶν τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ πάτριον ἔδαφος καὶ ἰδοὺ σήμερον νέαν πλουτοπαραγωγὴν δύναμις με σφριγηλὸν αἷμα καὶ ἀγνὸν παντός ρύπου τοῦ συνοικούντος κύκλωτος καὶ αἰμοβόρου ὄχλου κατέρχεται εἰς τὴν εὐγενὴ τοῦ πολιτισμοῦ παλαίστραν, ἀνεκδεχομένη παρὰ τῆς φιλοστοργίας Μητρὸς Δικαιο-

σύνης. Ἰσότης καὶ Ἐλευθερία: αἱ τουρκικαὶ ἀτυχῶς ἀρχαὶ ἐν τῇ μεγαλειότητι καὶ ὅλῳ ἀπροσίτῳ εἰς κοινοὺς βροτοὺς διπλωματικῇ των δευδερκεῖ μυστρία παρεμβάλλουσι προσκόμματα εἰς τοὺς ἀτυχεῖς πρόσφυγας: οὕτω κατ' αὐτὰς ἀπηγορεύθη αὐτοῖς ἡ διὰ Δεδὲ Ἀγᾶς κἀθόδος εἰς Πειραιᾶ, τοῖς ἐπεστράπη δὲ μόνον ἡ διὰ Ραιδεστοῦ: τίς ὁ λόγος τῆς νέας ταύτης διαταγῆς; Τῇ ἀληθείᾳ θὰ περιήρχοντο εἰς ἀπόγνωσιν ἂν μὴ ἐτύγγανον τῆς δεύσεως ἡθικῆς τε καὶ ὕλης ἐνθαρρύνσεως καὶ ὑποστηρίξεως ἐνταυθα τε καὶ ἀλλοῦ πρὸ τῶν ἐξοτιμῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἄλλων τοπικῶν ἀρχῶν.

Παρ' ἄσπετον ὅμως τὴν οὐχὶ ἀμικτον ἐθνικῆς φιλοτιμίας αἰσιοδοξίαν τὴν ἀπορρέουσαν ἐκ τῶσαν ἐνθαρρυντικῶν γεγονότων πιστοῦντων καταφανεστάτων τῶν ἀδελφάντων κρείων, δι' οὗ σφριγηλὰ συνέχονται αἱ καρδίαι τοῦ ἀπανταχοῦ διεσπαρμένου Ἑλληνισμοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκρύψωμεν τὴν βαθεῖαν λύπην καὶ τὸν πόνον ἢ μᾶλλον τὴν ἀγανάκτησιν διὰ τὴν, ὅτι ἀνεθικήν καὶ ἀξίαν στιγμὰς τῆς ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο φρονεπλήκτον, διαγωγὴν προσωπικότητων τῶν ἐξουσιῶν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἢ ἐξολογῶ θρακικῇ προαγῇ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐν Σαράντῃ Ἐκκλησίαις. Πρὸ τινος δὲλ. χρόνου ἡ ἐπὶ βουλγαρικῇ ἀποικίᾳ τῆς εἰρημνίας πόλεως ἡλθέτω νὰ δώσῃ θεατρικὴν τινὰ παράστασιν πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν φιλομούσων Βουλγάρων κορεσθέντων ἐκ τοῦ μονοτονίου τῆς ἀληθείας ἔργου τοῦ πυρπολεῖν ναοὺς καὶ δολοφονεῖν γέροντας καὶ γυναῖκας. Ἐξευρέθησαν ἐκ τῶν ἐνόντων πινάρᾳ τινι σκηναίᾳ, μετελθὼν θίσιος πινάρᾳ ἐκ Σόφρας καὶ τὰ πάντα ἡσαν ἐτοιμα, ἢ δὲν ὑπῆρχεν αὐτοῖς κατὰ τὸν τῆς μέρας ἵνα μεταβληθῇ προσωρινῶς εἰς θέατρον. Ἀπὸ τῆς ἀδμονίας των ταύτης καὶ τῆς ἀφύπτου ἀποτυχίας παραστάσεως διδομένης πρὸς περιθάλψιν τῆς ἀποφραγμένης οἰκογενεῖς τίς οἶδε τίνας ἄρχικο-μισταζὶ δρᾶσαντος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ κακῶς τὸν ἐπὶ ἐνδοξίᾳ βίον του κατεστρέψαντος, ἐπείσεως νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοῦ; Ἐλλήν τοι εἶναι καὶ τὴν ὀνη-κοῦτῃ παραχωρήσας τὸ ἰδιόκτητον καφεῖον του εὐμενῶς χάριν χρυσῶν τινων κερμάτων! Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῆς κακοῦς ἀπεβίας του παρῆστη καὶ κατὰ τὴν παράστασιν μετὰ ὑπὸ τὴν ὄψιν αὐτοῦ μεγαλοσχημῶν, καὶ ἐθεάθησαν μάλιστα οἱ εὐπόλητοι αὐτοὶ κύριοι χειροκροτοῦντες τὰ ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιτυχῇ μέρη. Φειδύμενος τῆς ἀξιοπορείας τοῦ «Ἀγῶνος» καὶ τῶν ἀναγνωστῶν αὐτοῦ δὲν ἀναγράφω τὰ ὀνόματα τῶν φιλομούσων καὶ φιλοθεατόνων αὐτῶν κυρίων, ὅπως ἐκτεθῶσι εἰς τὴν παν-ἐλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἐθνικὴν κατάραν.

Εἰμὴ τι ἄλλο τοῦλάχιστον οἱ ἀποτρόπαιοι τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου βανδανισμοὶ δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ μάς διδάξωσι, ὅτι πλέον δὲν εἶναι καιρὸς κομποπολιτικῶν ἰδεῶν καὶ εὐγενῶν δὴθεν τρόπων τοῦ φέρεσθαι ἵνα μὴ προσκρούσωμεν εἰς τὴν ἐθιμοτυπίαν τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς εὐ ἡγμένους ἀνθρώπους; Ἄν τοῦτο εἰσέτι δὲν κατενοήθῃ ὑπὸ τινων ἃς μάθωσιν οὗτοι οἱ κύριοι, βεὶ καθιστάται λίαν προβληματικὴν παρὰ τοῖς εὐ φρονούσι τὴν ὑγίειαν τοῦ ἐγ-κεφάλου των ἢ τὴν εὐκρίνειαν τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν φρονημάτων διότι πάντες οἱ ἄλλοι ἔχουσιν τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ μισήσωμεν μετ' ἐμπάθειαν, ἢν μὰς διδάσκουσιν οἱ ἐχθροὶ μας καὶ νὰ μεταδώσωμεν τὸ μίσος μας εἰς τὰ τέκνα μας, εἰς τὴν οἰκογενεῖάν μας. Μερικαὶ δὲ εὐγενεῖς κυρίαὶ ἃς θυσία-σωσιν εἰς τὸν βωλὸν τῆς ἑλληνικῆς διαπαιδαγωγῆ-σεως τῶν τέκνων των τὴν ὅλῃς ἀκαίρον καὶ κού-φην φιλοδοξίαν των τὴν διαθροπυμένην ἐκ τῆς γαλ-λιστῆ ψυχολογικῆς διὰ δέξας των με ἀνωτέρους Βουλγάρους ὑπαλλήλους: αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπαιτήσις τῆς Πατρίδος, αὐτὸ ἐπιβάλλει εἰς αὐτὰς ἡ τιμὴ των.

ΑΓΓΕΛΙΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΡΑΙ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἡ Ρωμανία κατέστη ἀνάστατος ἐξ αἰωνιδίας ἐκρήξεως παθῶν. ἄλλα ἀπὸ πολλοῦ ἐκαλλιεργήθησαν. Τὸ κρίμασιν οἱ οἶδε Κόρυς δημιουργοῦντες τοῦτο χριστιανικὸν βασίλειον δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι βάσαν τῆς υπά-ξεως αὐτοῦ ἔθηκε τὴν ξενηλοσίαν τῶν ἀλλοεθνῶν καὶ τῶν ἀλλοθρήσκων, ἢ ὅλη δὲ νομοθεσία αὐτοῦ κύριον γνώρισμα ἔχει τὸν ἀποκλεισμόν των ξένων ἀπὸ των ἀδικῶν δικαιωμάτων, ἐν οἷς πρῶτον τὸ τῆς ἰδιοκτησίας. Ἀπὸ των ἐρείπων τῆς τουρκι-κῆς αυτοκρατορίας προκύπτει τὸ βασίλειον τοῦτο ἀντὶ νὰ ἀνοίξῃ νέους δρόμους πολιτικῆς καὶ ἐθνι-κῆς υπάξεως συνέχισεν ἀπλῶς τοὺς δρόμους τῆς τουρκικῆς μισαλλοδοξίας, ἔσχε δὲ ἀρκοῦσαν ποτη-ρίαν καὶ δεξιότητα, ὥστε ἐπὶ μακρὸν νὰ μείνῃ ἀν-ερόχλητον ὑπὸ των εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Διότι μετ' ἀληθῶς σκυθικῆς πανουργίας ἀτύλων, δου-

λικὸν ἀντόχημα σεβασμὸν ἐπιτηδευόμενον πρὸς τὰ δικαιώματα των ὑπηκόων των Μεγ. Δυνάμεων ἔστρεψε τὰς ξενηλατικές αὐτοῦ τάσεις κατὰ τὸν ὅσο ἀπ' αὐτῶν ἐγκατεστημένων ἐν Ρωμανίᾳ ἐμ-πορικῶν στοιχείων, των Ἑλλήνων καὶ των Ἑβραίων. Ἡ ρωμανικὴ φιλοπατρία ἐνα τρόπον ἐκ-δηλώσεως ἔσχε ἀπὸ πενηκονταετίας, τὸ ἀμείλι-κτον καὶ ἀδιύλλακτον μίσος καθ' Ἑλλήνων καὶ Ἑβραίων. Ἀσθενὲς καὶ τεταπεινωμένος ἐν τελείᾳ ἀποχαννόμενος καὶ κτηνωδία διατελὼν ὁ Ρωμανὸς ἀγρότης δὲν ἠδύνατο τότε ν' ἀναλάβῃ τὸν ἀγῶνα τοῦτον τοῦ μίσους καὶ τοῦ διωγμοῦ των ξένων. Διὸ τὸ ἔργον τοῦτο ἦσκε αὐτῇ ἡ πολιτεία. Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὴν ἐπὶ Κούζα δήμευσιν ἐνὰ κτημάτων των ἑλληνικῶν μοναστηρίων; Τίς δ' ἀγνοεῖ τὸ νέον σύνταγμα τῆς χώρας, καθ' ὃ ἀπαγορεύεται ἡ ἀγο-ρικὴ κτήσις εἰς τοὺς ξένους; Πρὸς τὴν ἀπαγόρευ-σιν ταύτην ἡ διχονοοῦσα καὶ ἀπανταχοῦ τὰ πολι-τικὰ κέρδη διώκουσα Εὐρώπη, ἀπαγόρευσιν, ἣν δὲν ἠνέχθη ἐν Τουρκίᾳ, ἔδωκε τὰ ὄντα, διότι ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κάρολος Χοεντζόλλερν ἐγὼν νὰ δημιουργή-σῃ ἀξιώμαχον στρατὸν καὶ καταστήσῃ τὴν Ρω-μανίαν φίλον περιζήτητον καὶ ἐχθρὸν ἀξιοσεβας-στον. Ἀλλὰ τὸ σπέρμα τῆς ξενηλασίας τὸ διὰ τῆς νομοθεσίας εὐφρὴν ἐκαλλιεργήθη εἰς μᾶλλον ὅσο τῆς ρωμανικῆς μούσης καὶ τὸν σχολεῖον, αὐτὰ δὲ τὰ ἐθνικὰ ἔσματα τῆς Ρωμανίας δὲν ὑπάλλουσι ἐθνικὰ κλέη, οὐδὲ ἐξάγουσι τὰς ἐθνικὰς ἐλπίδας, ἀλλὰ κυριατέην ἔχουσιν ἔμπνευσιν τὸ πρὸς τοὺς ξένους μίσος. Τὸ πᾶν ἔκτοτε ἐπληρώθη ἐν Ρω-μανίᾳ ἀποστορφοῖς πρὸς τοὺς ξένους. Ἡ ἐντιμος ἐργασία ἡ ἐν Ρωμανίᾳ ὑπὸ των ξένων ἀσκουμένη, ἢ βιομηχανικὴ, ἢ ἐμπορικὴ, ἢ ἡμερομίσθια ὡς κλοπὴ τοῦ ρωμανικοῦ ἰδρώτος καὶ τὴν ἀντίληψιν ταύτην των ὄχλων υἱοθέτησε καὶ αὐτῇ ἡ δικαιοσύνη τῆς Ρωμανίας. Αἱ δίκαια περὶ τῆς κληρονομίας των ἀδελφῶν Ζάππα εἶναι τὸ ἐπιφανέστατον των περὶ τοῦτου μαρτυρίων. Πῶς περιουσία κληθεῖσα ἐν Ρωμανίᾳ εἶναι δυνατόν νὰ διατεθῇ ὑπὲρ ἄλλου ἔθνους; Εἰς τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο εὐρον οἱ Ρωμάνοι τὸν νομικὸν κανόνα, καθ' ὃν ἡ περιουσία τοῦ ξένου, ὁ οἶκος αὐτοῦ, πᾶσα ἰδιο-κτησία ἀνήκει εἰς τοὺς Ρωμάνους, εἰς τὴν ἀπό-κρισιν ταύτην εὐρον τὸν κανόνα, ὅτι τὰ δίκαια τοῦ ξένου μὴδ' αὐτῆς τῆς ζωῆς ἐξαιρουμένης δὲν εἶ-ναι σεβαστὰ ἐν Ρωμανίᾳ.

Θῆμα τοῦ κανόνος τούτου πρῶτον ἐγένοντο οἱ Ἕλληνες, ἢ καθ' ὃν ὀργῇ ἔλαβε νέον ἐννομα ἐκ τῆς πολιτικῆς μεγαλομανίας των συμβούλων τοῦ Καρόλου.

Ἀλλὰ μετὰ τοὺς Ἕλληνας ἦλθεν ἡδὴ ἡ σειρά των Ἑβραίων. Οὗτοι ἀποτελοῦσιν ἐν Μολδαβίᾳ ἰδίᾳ κραταιὰν μειονοτηρίαν ἀνερχόμενοι εἰς 600, 000 δρας χιλιάδας καὶ κρατοῦσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν πᾶσαν ἀσικὴν βιοτεχνίαν, τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν διὰ μισθώσεων ἀγορικῶν καλλιέργειαν. Ἡ ὀ-ρεξις τῆς ἀπαγῆς νικηφόρος ἀθλήσασα κατὰ των Ἑλλήνων ἐστράφη ἡδὴ κατὰ των Ἑβραίων καὶ ἡ περὶ τὸ ἴδιον χώρα μέχρι των αὐστριακῶν συν-όρων κατέστη τὸ θέατρον ἐπενειδίστου ἐξεγέρσεως ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος. Πόλεις καὶ κομποπόλεις, ἐν αἷς πολυπληθεῖς ζωσιν οἱ Ἑβραῖοι, ἐληλατήθησαν, οἰκίαι ἐνεπρήσθησαν, ἀνθρώποι ἐπενειώθησαν, ἐμ-πορικὰ καταστήματα ἡρπάγησαν καὶ ἐπυροπολήθη-σαν, γυναῖκες ἡμιτάθησαν καὶ κατὰ χιλιάδας ἦδη οἱ Ἑβραῖοι, ὁ πολυπαθὴς οὗτος λαὸς, φεύγουσι πρὸς τὴν Αὐστρίαν ζητοῦντες ἀστυν καὶ προ-στασίας.

Τὴν μεγίστην καταστροφὴν ἐκ τῆς μανίας τοῦ ἀγρίου ὄχλου πέποιθεν αἱ πόλεις Βουκουρεστίου, Πόδουλ, Ἰλοάε, Μπουχοῦσι. Πολλοὶ δ' ἐστρα-τός πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως συνεκρούθη πρὸς τοὺς ταραχίας, πολλοὶ δ' ἐπείσεως ἐκατέρωθεν νεκροὶ καὶ τραυματίαι. Ἡ πόλις τοῦ Ἰαίου ἐκη-ρύχθη ἐν καταστάσει πολιτορίας. Ἀλλὰ πολλοὶ παρρηγήθησαν ἐπιποθέστερα σημεῖα ἀναρχίας. Οἱ κληθέντες ἐπιδροὶ καὶ κληρωτοὶ ἠνώθησαν πρὸς τοὺς χωρικοὺς καὶ ἠρνήθησαν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς. Ἐπείσεως οἱ φοιτη-ταὶ Βουκουρεστίου καὶ Ἰαίου ἐν συλλαλητήριος καὶ ψηφίσμασιν ἠοπάθησαν τὸν ἀγῶνα των χω-ρικῶν, δύο καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου Βου-κουρεστίου ἐπαθῆσαν ὡς συμπαθούντες πρὸς τοὺς Ἑβραίους.

Παράδοξον εἶναι ἐν πᾶσι τούτοις, ὅτι εἰς ἐπι-τροπὴν γαιοκτημόνων παραστάτων πρὸς τὸν βα-σιλέως Καρόλου ἐπέστρεψεν οὗτος τὴν εὐθύνην των τελομένων εἰς τοὺς πολιτικούς τῆς χώρας.

Κατὰ νεώτερα τηλεγραφήματα αἱ ταραχαὶ μετ-εδῶθησαν καὶ ἐν Βλαχίᾳ, αἱ πόλεις δὲ Ἀλεξάν-δρεια καὶ Πιάτρα υπέστησαν θεινὰς λεηλασίας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ χωρικοὶ των πρὸς τὰ ρωμανικὰ σύνορα μερῶν τῆς αὐστριακῆς Βουκοβίνης ἐπέδει-ξαν τάσεις μισήσεως των ὁμοφύλων, ἢ αὐστριακῇ

